

PRESUDA SUDA (drugo vijeće)

od 28. lipnja 2012.(*)

„Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Okvirna odluka 2002/584/PUP- Europski uhidbeni nalog i postupci predaje između država članica – Europski uhidbeni nalog izdan radi izvršenja zatvorske kazne - Članak 28. - Naknadna predaja – ‚Lanac‘ europskih uhidbenih naloga - Izvršenje trećeg europskog uhidbenog naloga protiv iste osobe – Pojam ‚država članica izvršenja‘ – Pristanak na predaju – Hitni prethodni postupak”

U predmetu C-192/12 PPU,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Korkein oikeus (Vrhovni sud, Finska), odlukom od 24. travnja 2012., koju je Sud zaprimio istoga dana, u postupku u pogledu izvršenja europskog uhidbenog naloga izdanog protiv

Melvina Westa,

SUD (drugo vijeće),

u sastavu: J. N. Cunha Rodrigues, predsjednik vijeća, U. Løhmus, A. Rosas, A. Arabadžiev (izvjestitelj) i C. G. Fernlund, suci,

nezavisni odvjetnik: P. Cruz Villalón,

tajnik: C. Strömholm, administratorica,

uzimajući u obzir zahtjev suda koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku od 24. travnja 2012., koji je Sud zaprimio istoga dana, da se prethodno pitanje podvrgne hitnom postupku u skladu s člankom 104.b Poslovnika Suda,

uzimajući u obzir odluku drugog vijeća od 3. svibnja 2012. da usvoji ovaj zahtjev,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 4. lipnja 2012.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za M. West, R. Sorsa, *asianajaja*,
- za Virallinen syyttäjä, M. Mäkelä, *kihlakunnansyyttäjä*,
- za vladu Finske, J. Heliskoski, u svojstvu agenta,
- za vladu Francuske, G. de Bergues, J.-S. Pilczer, N. Rouam i B. Beaupère-Manokha, u svojstvu agenata,

- za vladu Mađarske, M. Z. Fehér, u svojstvu agenta,
- za Vladu Ujedinjene Kraljevine, J. Beeko, u svojstvu agenta,
- za Europsku komisiju, W. Bogensberger i I. Koskinen, u svojstvu agenata,

saslušavši nezavisnog odvjetnika,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 28. stavka 2. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3. str. 83. i ispravak SL 2013., L 222, str. 14.), kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. (SL L 81, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 169.) (u daljnjem tekstu: Okvirna odluka).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru izvršenja europskog uhidbenog naloga u Finskoj koji je Tribunal de grande instance de Paris (Okružni sud u Parizu, Francuska) izdao 31. kolovoza 2007. protiv M. Westa, državljanin i rezident Ujedinjene Kraljevine, radi izvršenja trogodišnje zatvorske kazne koja mu je određena zbog krađe starih i rijetkih zemljopisnih karata.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Iz informacije o datumu stupanja na snagu Ugovora iz Amsterdama, koji je objavljen u *Službenom listu Europskih zajednica* 1. svibnja 1999. (SL L 114, str. 56.), proizlazi da je Republika Finska dala izjavu na temelju članka 35. stavka 2. UEU-a kojom je prihvatila nadležnost Suda za donošenje prethodnih odluka u skladu s dogovorima iz članka 35. stavka 3. točke (b) UEU-a.
- 4 U skladu s člankom 10. stavkom 1. Protokola br. 36 o prijelaznim odredbama, koji je priložen UFEU-u, nadležnosti Suda na temelju glave VI. Ugovora o Europskoj uniji, u inačici koja prethodi Ugovoru iz Lisabona, o aktima Unije koji su doneseni prije početka važenja Ugovora iz Lisabona, ostaju nepromijenjene, uključujući one koje su donesene u skladu s člankom 35. stavkom 2. UEU-a.
- 5 Uvodne izjave 1., 5. do 7. i 10. Okvirne odluke glase:

„(1) U skladu sa Zaključcima Europskog vijeća u Tampereu, održanoga 15. i 16. listopada 1999., a posebno u skladu s njihovom točkom 35., formalni postupak

izručivanja trebao bi biti ukinut između država članica u odnosu na osobe koje bježe pred pravdom nakon što im je izrečena pravomoćna presuda, a postupci za izručenje trebali bi biti ubrzani u odnosu na osobe osumnjičene za počinjenje kaznenoga djela.

[...]

(5) Cilj koji si je postavila Unija, da postane područje slobode, sigurnosti i pravde, vodi prema ukidanju izručenja između država članica i njegovu zamjenjivanju sustavom predaje osoba između pravosudnih tijela. Nadalje, uvođenje novog pojednostavljenog sustava predaje osuđenih ili osumnjičenih osoba u svrhe izvršenja kaznenih presuda ili kaznenog proгона omogućuje ukidanje zamršenosti i opasnosti od kašnjenja koji postoje kod sadašnjih postupaka izručivanja. Tradicionalni odnosi suradnje koji su do sada prevladavali između država članica trebali bi biti zamijenjeni sustavom slobodnog protoka sudskih odluka u kaznenim stvarima, kako prije, tako i poslije donošenja pravomoćnih odluka, u području slobode, sigurnosti i pravde.

(6) Europski uhidbeni nalog, predviđen ovom Okvirnom odlukom, prva je konkretna mjera u području kaznenog prava kojom se primjenjuje načelo uzajamnog priznavanja, koje Europsko vijeće smatra „kamenom temeljcem” pravosudne suradnje.

(7) Budući da cilj ukidanja sustava multilateralnog izručivanja osoba, utemeljenog na Europskoj konvenciji o izručenju od 13. prosinca 1957., ne može biti dostatno postignut pojedinačnim djelovanjem država članica nego ga je, zbog njegovih učinaka i dosega, lakše ostvariti na razini Unije, Vijeće može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 2. Ugovora o Europskoj uniji i članka 5. Ugovora o osnivanju Europske zajednice. U skladu s načelom proporcionalnosti, utvrđenom u navedenom članku, ova Okvirna odluka ne prelazi ono što je nužno za postizanje tog cilja.

[...]

(10) Mehanizam europskog uhidbenog naloga temelji se na visokoj razini povjerenja između država članica.

[...]”

6 Člankom 1. stavcima 1. i 2. Okvirne odluke definiraju se europski uhidbeni nalog i obveza njegove provedbe:

„1. Europski uhidbeni nalog je sudska odluka koju izdaje država članica s ciljem uhićenja i predaje tražene osobe od strane druge države članice, zbog vođenja kaznenog proгона, izvršenja kazne zatvora ili naloga za oduzimanje slobode.

2. Države članice izvršavaju svaki europski uhidbeni nalog na temelju načela uzajamnog priznavanja u skladu s odredbama ove Okvirne odluke.”

7 U članku 3. Okvirne odluke navedeni su „[r]azlozi za obvezno neizvršavanje europskog uhidbenog naloga”.

- 8 U članku 4. Okvirne odluke pod naslovom „Razlozi za moguće neizvršenje europskog uhidbenog naloga” navedeni su ti razlozi i u tom se pogledu utvrđuje da:

„Pravosudno tijelo izvršenja može odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga:

[...]

- (6) ako je europski uhidbeni nalog izdan u svrhe izvršenja kazne zatvora ili oduzimanja slobode, a tražena osoba se nalazi, boravi, u državi članici izvršenja ili je njezin državljanin, a ta država članica obvezuje se izvršiti tu kaznu ili mjeru oduzimanja slobode u skladu s odredbama svojega domaćeg prava.”

- 9 Članak 5. Okvirne odluke, pod naslovom „Jamstva koja mora, u nekim slučajevima, pružiti država članica izdavateljica naloga” utvrđuje:

„Izvršenje europskog uhidbenog naloga, koje obavlja pravosudno tijelo izvršenja, može, u skladu s pravom države članice izvršenja, biti podložno sljedećim uvjetima:

[...]

- (3) ako je osoba koja je predmet europskoga uhidbenog naloga izdanog u svrhe progona državljanin ili ima boravište u državi članici izvršenja, predaja te osobe može biti podložna uvjetu da ta osoba, nakon saslušanja, bude vraćena državi članici izvršenja kako bi u njoj izdržala zatvorsku kaznu ili mjeru oduzimanja slobode koja joj je izrečena u državi članici koja izdaje uhidbeni nalog.”

- 10 Člankom 15. stavkom 2. Okvirne odluke, pod naslovom „Odluka o predaji”, propisuje se da:

„Ako pravosudno tijelo izvršenja utvrdi da su informacije koje je dostavila država članica izdavateljica uhidbenog naloga nedostatne i ne omogućavaju donošenje odluke o predaji tražene osobe, od nje zahtijeva da potrebne dopunske informacije, posebno one u vezi s člancima 3. do 5. te s odredbama članka 8., budu žurno dostavljene te može postaviti rok za njihov primitak, uzimajući u obzir potrebu poštovanja rokova iz članka 17.”

- 11 Pod naslovom „Mogućnost kaznenog progona zbog drugih kaznenih djela”, člankom 27. Okvirne odluke propisuje se da:

„1. Svaka država članica može poslati Glavnom tajništvu Vijeća obavijest da se, s obzirom na njezine odnose prema drugim državama članicama koje su priložile istu izjavu, smatra da postoji pristanak na kazneni progon, izricanje presude i zadržavanje u svrhe izvršavanje kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode zbog kaznenog djela koje je počinjeno prije predaje osobe, a razlikuje se od onog zbog kojega je ta osoba

predana, osim ako u posebnom slučaju pravosudno tijelo izvršenja ne odluči drugačije u svojoj odluci o predaji.

2. Osim u slučajevima iz stavaka 1. i 3., protiv predane osobe ne može se voditi kazneni progon i ne može joj se izreći presuda ili na drugi način oduzeti sloboda zbog kaznenog djela koje je počinjeno prije njezine predaje, a razlikuje se od onog zbog kojega je predana.

3. Stavak 2. ne primjenjuje se u sljedećim slučajevima:

- (a) Ako je osoba imala mogućnost napustiti državno područje države članice kojoj je predana, a nije to učinila u roku od 45 dana nakon puštanja, ili se vratila na njezino državno područje nakon što ga je bila napustila;
- (b) ako kazneno djelo nije kažnjivo kaznom zatvora ili mjerom oduzimanja slobode;
- (c) ako se na temelju kaznenog postupka ne mogu primijeniti mjere oduzimanja slobode;
- (d) ako bi toj osobi mogla biti izrečena kazna ili mjera koja ne uključuje oduzimanje slobode, posebno novčana kazna ili mjera koja ju zamjenjuje, čak i ako ta kazna ili mjera može dovesti do ograničavanja njezine osobne slobode;
- (e) ako je osoba pristala na predaju, ako je primjenjivo, a istodobno je odustala od pozivanja na pravilo specijalnosti u skladu s odredbama članka 13.;
- (f) ako je osoba, nakon njezine predaje, izričito odustala od prava na pozivanje na pravilo specijalnosti u odnosu na pojedinačna kaznena djela koja su prethodila njezinoj predaji. Izjava o odustajanju daje se pred nadležnim pravosudnim tijelima države članice koja izdaje uhidbeni nalog i bilježi se u skladu s domaćim pravom te države. Izjava o odustajanju sastavlja se na način koji omogućuju da se jasno vidjeti da ju je osoba dala dragovoljno i da je u potpunosti svjesna njezinih posljedica. U tu svrhu, osoba ima pravo na pravnog zastupnika;
- (g) ako je pravosudno tijelo izvršenja, koje je predalo traženu osobu, dalo pristanak u skladu sa stavkom 4.

4. Zahtjev za pristanak predaje se pravosudnom tijelu izvršenja, uz informacije iz članka 8. stavka 1., te uz prijevod iz članka 8. stavka 2. Pristanak se daje ako je kazneno djelo zbog kojega se traži pristanak i samo uvjetovano predajom u skladu s odredbama ove Okvirne odluke. Pristanak se odbija iz razloga iz članka 3., a inače može biti odbijeno samo zbog razloga iz stavka 4. Odluka se donosi najkasnije 30 dana od dana primitka zahtjeva.

U slučajevima iz članka 5., država članica koja izdaje uhidbeni nalog mora pružiti jamstva u skladu s odredbama tog članka.”

12 U skladu s člankom 28. Okvirne odluke, pod nazivom „Predaja ili naknadno izručenje”:

„1. Svaka država članica može obavijestiti Glavno tajništvo Vijeća da, u svojim odnosima s drugim državama članicama koje su priložile istu izjavu, pristaje na predaju osobe državi članici koja nije država članica izvršenja, na temelju europskog uhidbenog naloga izdanog zbog kaznenog djela počinjenog prije predaje osobe, osim ako u pojedinačnom slučaju pravosudno tijelo izvršenja izjavi drugačije u svojoj odluci o predaji.

2. U svakom slučaju, osoba koja je na temelju europskog uhidbenog naloga predana državi članici koja ga je izdala može, bez pristanka države članice izvršenja, biti predana državi članici koja nije država članica izvršenja na temelju europskog uhidbenog naloga koji je izdan zbog kaznenog djela počinjenog prije njezine predaje u sljedećim slučajevima:

- (a) ako je tražena osoba imala mogućnost napustiti državno područje države članice kojoj je predana, a nije to učinila u roku od 45 dana nakon puštanja, ili se vratila na njezino državno područje nakon što ga je napustila;
- (b) ako tražena osoba pristaje biti predana državi članici koja nije država članica izvršenja na temelju europskog uhidbenog naloga. Pristanak se daje pred nadležnim pravosudnim tijelima države članice koja izdaje uhidbeni nalog i bilježi se u skladu s nacionalnim pravom te države. Izjava o pristanku sastavlja se na način koji omogućuje da se jasno vidjeti da ju je osoba dala dragovoljno i da je u potpunosti svjesna njezinih posljedica. U tu svrhu, osoba ima pravo na pravnog zastupnika;
- (c) ako tražena osoba ne može koristiti pravilo specijalnosti, u skladu s odredbama članka 27. stavka 3., točaka (a), (e), (f) i (g)

3. Pravosudno tijelo izvršenja pristaje na predaju tražene osobe drugoj državi članici u skladu sa sljedećim pravilima:

- (a) zahtjev za pristanak podnosi se u skladu s odredbama članka 9., uz informacije iz članka 8. stavka 1. i prijevod iz članka 8. stavka 2.;
- (b) pristanak se daje ako je kazneno djelo zbog kojega se pristanak zahtijeva i samo uvjetovano predajom u skladu s odredbama ove Okvirne odluke;
- (c) odluka se donosi najkasnije 30 dana od dana primitka zahtjeva;
- (d) pristanak se odbija zbog razloga iz članka 3., a inače može biti odbijen samo zbog razloga iz članka 4.

U slučajevima iz članka 5., država članica koja izdaje uhidbeni nalog mora pružiti jamstva propisana odredbama tog članka.

4. Neovisno o stavku 1., osoba koja je predana na temelju europskog uhidbenog naloga ne izručuje se trećoj državi bez pristanka nadležnog tijela države članice koja je osobu predala. Takav se pristanak pruža u skladu s konvencijama koje obvezuju tu članicu te u skladu s odredbama njezina domaćega prava.”

13 Člankom 32. Okvirne odluke, pod naslovom „Prijelazna odredba”, utvrđuje se:

„Na zahtjeve za izručenje zaprimljene prije 1. siječnja 2004. i dalje se primjenjuju postojeći instrumenti koji uređuju izručenje. Na zahtjeve zaprimljene poslije tog datuma primjenjuju se pravila koja donesu države članice u skladu s ovom Okvirnom odlukom. Unatoč tome, svaka država članica može, nakon što Vijeće usvoji ovu Okvirnu odluku, priložiti izjavu navodeći da će, kao država članica izvršenja, i dalje obrađivati zahtjeve koji se odnose na kaznena djela počinjena prije datuma koji bude navela u skladu sa sustavom izručivanja koji se primjenjivao prije 1. siječnja 2004. Datum koji će navesti ne može biti kasniji od 7. kolovoza 2002. Ova se izjava objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica*, a može biti povučena u svako doba.”

Finsko pravo

14 U skladu s člankom 61. Zakona 1286/2003 o predaji između Republike Finske i drugih država članica Europske unije [rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä annettu laki (1286/2003)] od 30. prosinca 2003., osoba koju je Republici Finskoj predala druga država članica ne smije biti predana drugoj državi članici osim, među ostalim, ako je država članica koja je predala osobu suglasna s odstupanjem od te zabrane.

15 Iz članka 62. tog zakona, u vezi s njegovim člankom 61., proizlazi da ako država članica zahtijeva predaju osobe koju je druga država članica već predala Republici Finskoj, a ta se osoba protivi daljnjoj predaji, nadležno je državno odvjetništvo koje podnosi zahtjev za pristanak državi članici iz koje je ta osoba predana Republici Finskoj.

Glavni postupak i prethodno pitanje

Okolnosti spora

16 Protiv M. Westa izdana su tri uzastopna europska uhidbena naloga.

17 Prvi europski uhidbeni nalog izdala su francuska pravosudna tijela 14. ožujka 2005. u svrhu progona M. Westa zbog krađe starih i rijetkih zemljopisnih karata počinjene 26. listopada 1999. i 5. rujna 2000. u Bibliothèque nationale de France (Francuska nacionalna knjižnica). Taj uhidbeni nalog, koji je najprije bio dostavljen preko Schengenskog informacijskog sustava (SIS) i Interpola, upućen je nadležnim tijelima u Ujedinjenoj Kraljevini Velike Britanije i Sjeverne Irske jer je M. West u to vrijeme bio u pritvoru u toj državi članici. Budući da Tribunal de grande instance de Paris (Okružni sud u Parizu) nije mogao ostvariti predaju M. Westa radi izvršenja europskog uhidbenog naloga, taj ga je sud 15. veljače 2007. osudio u odsutnosti na

kaznu od tri godine zatvora. Stoga su francuska pravosudna tijela 31. kolovoza 2007. izdala novi europski uhidbeni nalog radi izvršenja zatvorske kazne, koji je dostavljen preko SIS-a i Interpola.

- 18 Drugi europski uhidbeni nalog protiv M. Westa finska pravosudna tijela izdala su 9. prosinca 2009. radi izvršenja zatvorske kazne koju je u žalbenom postupku potvrdio Helsingin hovioikeus (Žalbeni sud u Helsinkiju) 31. svibnja 2002., zbog krađa koje je počinio u Sveučilišnoj knjižnici u Helsinkiju (Finska) u razdoblju od 22. do 26. veljače 2001.
- 19 Treći europski uhidbeni nalog mađarska pravosudna tijela izdala su 1. travnja 2010. radi kaznenog postupka pokrenutog protiv M. Westa zbog nanošenja štete većem broju zemljopisnih atlasa velike vrijednosti iz sedamnaestog stoljeća u nacionalnoj knjižnici Széchényi (Mađarska) u razdoblju od 16. do 18. kolovoza 2000., iz kojih je izvadilo osam karata kako bi ih prisvojio.

Postupci predaje M. Westa

- 20 Izvršavajući europski uhidbeni nalog koji su izdala navedena mađarska pravosudna tijela, pravosudna tijela Ujedinjene Kraljevine su na dan koji nije razvidan iz spisa kojim Sud raspolaže predala M. Westa Mađarskoj. Ta predaja nije bila ničim uvjetovana. Budai Központi kerületi bíróság (Okružni središnji sud u Budimu, Mađarska), osudio je M. Westa na 16 mjeseci zatvora zbog krađa za koje je bio optužen. Nakon što je utvrdio da su ispunjeni uvjeti za predaju M. Westa kako u pogledu uhidbenog naloga koji su izdala finska pravosudna tijela tako i u pogledu uhidbenog naloga koji su izdala francuska pravosudna tijela, Fővárosi Bíróság (sud u Budimpešti) je odlukom od 27. siječnja 2011. odlučio o predaji M. Westa Republici Finskoj. Iz navedenog spisa proizlazi da su pravosudna tijela Ujedinjene Kraljevine dala svoju bezuvjetnu suglasnost za tu predaju.
- 21 Mađarska je 15. rujna 2011. predala M. Westa Republici Finskoj na temelju europskog uhidbenog naloga koji su izdala pravosudna tijela potonje države članice radi izvršenja kazne zatvora koju mu je odredio Helsingin hovioikeus (Žalbeni sud u Helsinkiju). Preostalo mu je još sedamnaest mjeseci zatvorske kazne. Kao datum puštanja na slobodu M. Westa određen je 29. travnja 2012. Mađarski ministar javne uprave i pravosuđa je 25. siječnja 2012. uputio dopis Virallinen syyttäjä (finskom državnom odvjetniku) u kojem ga obavještava o odluci Fővárosi Bíróság (sud u Budimpešti) od 27. siječnja 2011. U dopisu se navodi da je sud odlučio da „[treba] po završetku kaznenog postupka [dotičnu osobu] predati francuskim vlastima”.
- 22 Virallinen syyttäjä (finski državni odvjetnik) je 9. veljače 2012. podnio zahtjev prema Helsingin käräjäoikeus (Prvostupanjskom sudu u Helsinkiju) tražeći predaju M. Westa Francuskoj Republici radi izvršenja europskog uhidbenog naloga koji su izdala francuska pravosudna tijela 31. kolovoza 2007., navodeći da je Mađarska suglasna s tom predajom. Na temelju očitovanja koja su podnesena na raspravi pred sudom proizlazi da je Virallinen syyttäjä (finski državni odvjetnik) također poduzeo korake kako bi preko središnjih policijskih tijela utvrdio postoji li pristanak Ujedinjene Kraljevine na predaju. Nadležna tijela Ujedinjene Kraljevine odgovorila su da odluku o predaji M. Westa Francuskoj Republici trebaju izdati finska tijela. Ujedinjena Kraljevina je u svojim očitovanjima Sudu na njegove pisane upite odgovorila da ju je

Republika Finska tražila pristanak na predaju Westa Francuskoj Republici, ali da ga Ujedinjena Kraljevina nije dala.

- 23 Odlukom od 17. veljače 2012. Helsingin käräjäoikeus (Prvostupanjski sud u Helsinkiju) je dozvolio predaju M. Westa Francuskoj Republici. M. West je uložio žalbu protiv te odluke kod Korkein oikeus (Vrhovnog suda). M. West je prigovorio takvoj predaji jer Ujedinjena Kraljevina nije dala suglasnost za tu treću predaju. Virallinen syyttäjä (finski državni odvjetnik) smatra suprotno, tj. da je za navedenu predaju potrebna samo suglasnost Mađarske jer je Mađarska država članica iz koje je M. West ustvari predan Republici Finskoj.

Odluka kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku

- 24 U odluci kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku Korkein oikeus (Vrhovni sud) navodi da se treba odlučiti je li na temelju Okvirne odluke za predaju koju traže francuska pravosudna tijela potrebna suglasnost druge države članice koja nije Mađarska. U ovom predmetu nije ustanovljeno niti se tvrdilo da je Ujedinjena Kraljevina dala suglasnost za predaju M. Westa Francuskoj Republici. Suprotno tomu, Mađarska ga je dala.
- 25 Prema mišljenju Korkein oikeus (Vrhovni sud), zahtjev za suglasnost države članice izvršenja na temelju članka 28. stavka 2. Okvirne odluke nije pitanje nacionalnog prava. Za valjano funkcioniranje sustava koji je uspostavljen Okvirnom odlukom u tom je smislu potrebno jedinstveno tumačenje.
- 26 Korkein oikeus (Vrhovni sud) navodi da uvjeti iz članka 28. stavka 2. točaka (a) i (b) Okvirne odluke u ovom predmetu nisu ispunjeni. Suprotno tomu, članak 28. stavak 2. točka (c) mogao bi biti relevantan. U skladu s tom odredbom u kojoj se poziva na članak 27. stavak 3. točku (g) Okvirne odluke, ne zahtijeva se poseban pristanak države članice izvršenja na naknadnu predaju ako je „pravosudno tijelo izvršenja, koje je predalo osobu” suglasno s novim mjerama progona ili izvršenja kazne. Tu, međutim, postoji dvojba o tome odnosi li se „pravosudno tijelo izvršenja, koje je predalo osobu” upravo na tijelo države članice koja je navedena na početku članka 28. stavka 2. kao država članica izvršenja.
- 27 Sud koji je uputio zahtjev smatra da tekst članka 28. stavka 2. Okvirne odluke vjerojatno upućuje na to da je država članica izvršenja čiji je pristanak potreban jedina država članica koja je zadnja predala osobu državi članici kojoj je dostavljen ovaj novi uhidbeni nalog. To je tumačenje potkrijepljeno općim ciljem Okvirne odluke na temelju kojeg je za postupak predaje potrebno najmanje provjera. Dok se takvo tumačenje bez poteškoća primjenjuje u slučaju predaja između tri države članice, to nije slučaj kada su u predaju uključene četiri države članice. Stoga je u ovom predmetu pitanje je li Ujedinjena Kraljevina zadržala pravo davanja pristanka, čak i nakon što je Mađarska predala M. Westa Republici Finskoj.
- 28 Korkein oikeus (Vrhovni sud) smatra da valja razmotriti svrhu takvog pristanka. Razlozi za neobavezno neizvršenje europskog uhidbenog naloga iz članka 4. Okvirne odluke mogli bi biti relevantni u tom smislu. Nadalje, u skladu s člankom 5. Okvirne odluke, nacionalnim pravom mogu se utvrditi određeni uvjeti predaje osoba koje su državljani ili rezidenti države članice izvršenja.

29 Prema mišljenju tog suda razmatranja na kojima se temelje te odredbe idu u prilog tumačenju članka 28. stavka 2. Okvirne odluke tako da se položaj države članice koja je prvotno bila odgovorna za izvršenje ne može oslabiti jer je nakon počinjenja djela ta država članica dala suglasnost za naknadnu predaju dotične osobe. Ta naknadna predaja stoga ne vodi do prijenosa nadležnosti i diskrecijske ovlasti na državu članicu koja bi bila zadnja u lancu predaja koje se odnose na istu osobu. Jedina poveznica između države članice koja je provela naknadno izručenje i tražene osobe trebala bi biti ta da je kazneni postupak već proveden i izvršen prije predaje te osobe drugoj državi članici.

30 U tim je okolnostima Korkein oikeus (Vrhovni sud) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„U primjeni članka 28. stavka 2. Okvirne odluke, znači li ‚država članica izvršenja‘ država članica iz koje je osoba prvo predana drugoj državi članici na temelju europskog uhidbenog naloga ili druga država članica iz koje je ta osoba predana trećoj državi članici od koje se sada traži daljnja predaja te osobe četvrtoj državi članici? Ili je možda potrebna suglasnost objiju država članica?“

31 Posebnom odlukom koja je također donesena 24. travnja 2012., Korkein oikeus (Vrhovni sud) je M. Westu odredio produljenje pritvora.

Hitan postupak

32 Posebnim zahtjevom od 24. travnja 2012. koji je podnesen tajništvu Suda istoga dana, Korkein oikeus (Vrhovni sud) traži da se o zahtjevu za prethodnu odluku odlučuje u hitnom postupku u skladu s člankom 23.a Statuta Suda Europske unije i člankom 104.b Poslovnika Suda.

33 Sud koji je uputio zahtjev obrazložio je taj zahtjev navodeći da je na temelju europskog uhidbenog naloga koji su izdala francuska pravosudna tijela produljen pritvor M. Westu u Finskoj, koji je u načelu istekao 29. travnja 2012. S obzirom na to da je M. West lišen slobode, hitan postupak je prijeko potreban zbog pravne sigurnosti na koju M. West ima pravo.

34 Prihvaćajući to obrazloženje, drugo vijeće Suda je na prijedlog suca izvjestitelja i nakon saslušanja nezavisnog odvjetnika 3. svibnja 2012. odobrilo zahtjev nacionalnog suda da se zahtjev za prethodnu odluku podvrgne hitnom postupku.

O prethodnom pitanju

35 Najprije valja napomenuti, kao što proizlazi iz točaka 3. i 4. ove presude, da Sud ima nadležnost u ovom predmetu odlučiti o tumačenju Okvirne odluke na temelju članka 10. stavka 1. Protokola br. 36. o prijelaznim odredbama. Osim toga treba navesti da se u skladu s člankom 32. Okvirne odluke ona primjenjuje na zahtjeve koji se odnose na djela koja su, kao i ona iz glavnog postupka, počinjena prije 1. siječnja 2004., pod uvjetom da država članica izvršenja nije dala izjavu u kojoj navodi da će nastaviti rješavati takve zahtjeve u skladu sa sustavom izručivanja koji je bio na snazi prije tog datuma. Nesporno je da takve izjave nisu dale ni Ujedinjena Kraljevina ni Mađarska

jer su obje države već izvršile europski uhidbeni nalog u pogledu M. Westa, a izjavu nije dala ni Finska, od koje se u glavnom postupku tražilo da izvrši drugi europski uhidbeni nalog protiv M. Westa.

- 36 Sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 28. stavak 2. Okvirne odluke tumačiti na način da, ako je predaja osobe između država članica izvršena više puta na temelju uzastopnih europskih uhidbenih naloga, njezina naknadna predaja državi članici koja nije ona koja ju je posljednja predala zahtijeva suglasnost države članice koja ju je prva predala, države članice koja ju je posljednja predala ili svake države članice koja ju je predala.
- 37 Ovo se pitanje odnosi na položaj M. Westa, državljanina i rezidenta Ujedinjene Kraljevine, kojega su pravosudna tijela te države članice (u daljnjem tekstu: prva država članica izvršenja) predala Mađarskoj na temelju europskog uhidbenog naloga koji su izdala mađarska pravosudna tijela radi provođenja kaznenog progona, prije čega ga je Mađarska (u daljnjem tekstu: druga država članica izvršenja) predala Republici Finskoj na temelju europskog uhidbenog naloga koji su izdala finska pravosudna tijela radi izvršenja zatvorske kazne, u vezi s kojim je u tijeku postupak predaje, koju izvršava potonja država članica (u daljnjem tekstu: treća država članica izvršenja), Francuskoj Republici na temelju europskog uhidbenog naloga koji su izdala francuska pravosudna tijela radi izvršenja zatvorske kazne izrečene u njegovoj odsutnosti za djela koja je počinio prije prve predaje.
- 38 Druga država članica izvršenja dala je pristanak da treća država članica izvršenja M. Westa preda Francuskoj Republici. Suprotno tomu, iz spisa nije moguće ustanoviti, kako proizlazi iz točke 22. ove presude, je li prva država članica izvršenja sama dala takav pristanak.
- 39 U tim okolnostima sud koji je uputio zahtjev pita se je li za predaju M. Westa Francuskoj Republici od strane treće države članice izvršenja, osim pristanka koji je već dala druga država članica izvršenja, potreban pristanak prve države članice izvršenja ili je dovoljan pristanak jedne od te dvije države članice izvršenja.
- 40 Iz teksta članka 28. stavka 2. Okvirne odluke proizlazi da se osoba koja je na temelju europskog uhidbenog naloga predana državi članici koja ga je izdala u načelu može biti predana državi članici koja nije „država članica izvršenja” na temelju europskog uhidbenog naloga koji je izdan zbog kaznenog djela počinjenog prije njezine predaje toj državi članici koja ga je izdala samo uz „pristanak države članice izvršenja”.
- 41 Kao i pravilo specijalnosti iz članka 27. stavka 2. Okvirne odluke, u skladu s kojim se protiv predane osobe ne može voditi kazneni progon i ne može joj se izreći presuda ili na drugi način oduzeti sloboda zbog kaznenog djela počinjenog prije njezine predaje i koje se razlikuje od onog zbog kojega je predana (vidjeti presudu od 1. prosinca 2008., Leymann i Pustovarov, C-388/08 PPU, Zb., str. I-8983., t. 43.), pravilo iz članka 28. stavka 2. Okvirne odluke priznaje dotičnoj osobi pravo da ne bude predana državi članici koja nije država članica izvršenja radi kaznenog progona ili izvršenja zatvorske kazne za kazneno djelo počinjeno prije njezine predaje državi članici koja je izdala uhidbeni nalog.

- 42 U skladu s člankom 28. stavkom 1. Okvirne odluke svaka država članica može odbiti primjenu pravila iz prethodne točke davanjem obavijesti iz te odredbe. Međutim, u ovom je slučaju jasno da nijedna država članica uključena u izvršenje uzastopnih europskih uhidbenih naloga izdanih protiv M. Westa nije dala takvu obavijest.
- 43 U pravilu iz članka 28. stavka 1. Okvirne odluke sadržane su, nadalje, tri iznimke navedene u istom stavku, pod točkama (a) do (c), koje, međutim, nisu primjenjive na predmet iz glavnog postupka. U tom je predmetu posebno utvrđeno da prva država članica izvršenja, prilikom izvršenja europskog uhidbenog naloga koji su izdala mađarska pravosudna tijela radi predaje M. Westa Mađarskoj, nije odbila primjenu pravila specijalnosti iz članka 28. stavka 2. točke (c) Okvirne odluke te stoga nije povukla ni pristanak koji se traži u navedenom članku 28. stavku 2. u slučaju naknadne predaje drugoj državi članici za kaznena djela počinjena prije predaje M. Westa Mađarskoj.
- 44 Osim toga nesporno je da je Mađarska kao druga država članica izvršenja prilikom izvršenja europskog uhidbenog naloga, koji su izdala finska pravosudna tijela radi predaje M. Westa Republici Finskoj, zatražila od prve države članice izvršenja pristanak na tu predaju te da je ta država članica taj pristanak i dala.
- 45 Iz toga proizlazi da se za predaju osobe, kao što je M. West u glavnom postupku, zahtijeva pristanak iz članka 28. stavka 2. Okvirne odluke.
- 46 U vezi s pitanjem treba li traženi pristanak na predaju dotične osobe dati samo jedna ili dvije države članice koje su izvršile europski uhidbeni nalog izdan protiv te osobe, u slučaju kao što je onaj iz glavnog postupka članak 28. stavak 2. Okvirne odluke, kako navodi Europska komisija u svom pisanom očitovanju, može se tumačiti na tri različita načina. U skladu s prvim tumačenjem tom se odredbom zahtijeva pristanak prve i druge države članice izvršenja. Prema drugom tumačenju zahtijeva se samo pristanak prve države članice izvršenja. Konačno, prema trećem tumačenju ta se odredba odnosi samo na pristanak druge države članice izvršenja.
- 47 M. West i vlade Finske i Francuske u biti predlažu prvo tumačenje. U tom smislu, budući da M. West i vlada Finske smatraju da treća država članica izvršenja mora zahtijevati istovremeno pristanak prve i druge države članice izvršenja, vlada Francuske tvrdi da je svaka država članica izvršenja obvezna sama primijeniti članak 28. stavak 2. Okvirne odluke, što znači da u glavnom postupku treća država članica izvršenja mora tražiti pristanak samo druge države članice izvršenja, a ona je dužna zatražiti pristanak prve države članice izvršenja.
- 48 Virallinen syyttäjä (finski državni odvjetnik) se zauzima za treće tumačenje kako bi se osiguralo nesmetano funkcioniranje predaja, iako podredno ne isključuje drugo tumačenje. Komisija također smatra da je potrebno dati prednost trećem tumačenju jer se ono temelji na tekstu članka 28. stavka 2. Okvirne odluke i jer je u najvećoj mjeri u skladu s načelom uzajamnog priznavanja. Međutim, Komisija navodi da je drugo tumačenje potkrijepljeno ciljem održavanja nadzora na daljinu predanih osoba te nastojanjem da se osigura veća jasnoća sustava predaje zahtijevanjem pristanka iste države članice izvršenja, bez obzira na broj predaja. Virallinen syyttäjä (finski državni odvjetnik) i Komisija odbijaju prvo tumačenje.

- 49 Radi razumijevanja područja primjene članka 28. stavka 2. Okvirne odluke te posebno izraza „država članica izvršenja” u situaciji kao što je ona u glavnom postupku, valja uzeti u obzir tekst te odredbe i cilj koji se želi postići Okvirnom odlukom (vidjeti u tom smislu gore navedenu presudu Leymann i Pustovarov, t. 46.).
- 50 Prvo, u pogledu teksta članka 28. stavka 2. Okvirne odluke potrebno je napomenuti da u skladu s tom odredbom, kako je već bilo utvrđeno u točki 40. ove presude, kada nijedna iznimka predviđena tim člankom nije primjenjiva, osobu koja je na temelju europskog uhidbenog naloga bila predana državi članici koja je izdala uhidbeni nalog, ta država može predati državi članici koja nije „država članica izvršenja”, na temelju europskog uhidbenog naloga izdanoga radi kaznenog djela počinjenog prije njezine predaje, samo uz pristanak navedene „države članice izvršenja”.
- 51 Iz prethodno navedenog proizlazi da iako se člankom 28. stavkom 2. Okvirne odluke izričito ne predviđa slučaj kakav je u glavnom postupku u kojem je tražena osoba predmet triju zahtjeva za uzastopnu predaju, u sustavu koji je uveden tom odredbom i koji se odnosi na naknadnu predaju, od strane države članice koja je izdala uhidbeni nalog, osobe koja joj je već bila predana, pojam „država članica izvršenja” se odnosi, kako su naveli sud koji je uputio zahtjev, vlada Francuske i Komisija, na državu članicu koja je izvršila europski uhidbeni nalog na temelju kojeg je dotična osoba predana toj državi članici koja je izdala uhidbeni nalog i na temelju kojeg ta država može u ulozi države članice izvršenja tu osobu predati drugoj državi članici.
- 52 Iz navedenog proizlazi da se u slučaju kakav je u glavnom sporu pojam „država članica izvršenja” iz članka 28. stavka 2. odnosi na izvršenje europskog uhidbenog naloga koji su izdala finska pravosudna tijela da Mađarska preda M. Westa Republici Finskoj te se stoga taj pojam odnosi na drugu državu članicu izvršenja, tj. državu koja je zadnja predala M. Westa državi članici koja je kao treća država članica izvršenja u ovom slučaju obvezna predati tu osobu Francuskoj Republici na temelju uhidbenog naloga koji su izdala francuska pravosudna tijela.
- 53 Drugo, valja istaknuti da je među ostalim cilj Okvirne odluke osobito olakšati i ubrzati pravosudnu suradnju (vidjeti presude od 3. svibnja 2007., *Advocaten voor de Wereld*, C-303/05, Zb., str. I-3633., t. 31.; od 12. kolovoza 2008., *Santesteban Goicoechea*, C-296/08 PPU, Zb., str. I-6307., t. 51., 55. i 76., i gore navedenu *Leymann i Pustovarov*, t. 42.). Stoga je svrha ove Okvirne odluke ostvarivanje cilja da Europska unija postane područje slobode, sigurnosti i pravde, a temelji se na visokom stupnju povjerenja koje treba postojati među državama članicama (vidjeti u tom smislu gore navedenu presudu *Leymann i Pustovarov*, t. 48. i 50.).
- 54 Nadalje, kao što proizlazi iz uvodnih izjava 5. i 7. Okvirne odluke, njezin cilj je zamjena višestranog sustava izvršenja među državama članicama sustavom predaje među pravosudnim tijelima osuđenih ili osumnjičenih osoba radi izvršenja presuda ili kaznenih progona, pri čemu se taj sustav predaje temelji na načelu uzajamnog priznavanja (vidjeti gore navedenu presudu *Advocaten voor de Wereld*, t. 28. te presude od 17. srpnja 2008., *Kozłowski*, C-66/08, Zb., str. I-6041., t. 31. i 43., od 6. listopada 2009., *Wolzenburg*, C-123/08, Zb. str. I-9621., t. 56. i od 16. studenoga 2010., *Mantello*, C-261/09, Zb., str. I-11477., t. 35.).

- 55 To načelo, koje čini „kamen temeljac” pravosudne suradnje, na temelju članka 1. stavka 2. Okvirne odluke znači da su države članice u načelu obvezne izvršiti svaki europski uhidbeni nalog. One moraju takav nalog izvršiti, ili smiju odbiti njegovo izvršenje te uvjetovati njegovo izvršenje samo u slučajevima navedenim u člancima od 3. do 5. ove Okvirne odluke. Također, u skladu s njezinim člankom 28. stavkom 3., pristanak na naknadnu predaju može se odbiti samo u tim istim slučajevima (vidjeti u tom smislu gore navedene presude Leymann i Pustovarov, t. 49. i 51., Wolzenburg, t. 57. i Mantello, t. 36. i 37.).
- 56 U slučaju poput onog u glavnom postupku, zahtjevom da pristanak daju prva i druga država članica izvršenja, kako predlažu M. West i vlada Finske i Francuske, moglo bi se ugroziti postizanje cilja Okvirne odluke koji se odnosi na ubrzavanje i pojednostavljivanje pravosudne suradnje među državama članicama.
- 57 Kako su vlada Finske i Virallinen syyttäjä (finski državni odvjetnik) naveli na raspravi, zahtjev za pristanak može se istovremeno poslati svim državama članicama izvršenja koje su dio lanca europskih uhidbenih naloga, a utvrđivanje svake od tih država članica izvršenja ne čini se kao posebno težak zadatak, uzimajući među ostalim u obzir postojanje SIS-a. Stoga nije očito da bi sam zahtjev za pristanak više država članica mogao prouzročiti nepremostive praktične poteškoće.
- 58 Isto tako, činjenica je da takav zahtjev može otežati i usporiti izvršenje europskog uhidbenog naloga jer obveza dobivanja suglasnosti više država članica radi izvršenja naknadne predaje okrivljene ili osumnjičene osobe može dovesti do toga da te države članice pošalju višestruke zahtjeve za dodatne informacije na temelju članka 15. stavka 2. Okvirne odluke, te u svakom slučaju može povećati mogućnost različitih odluka među državama članica čiji se pristanak zahtijeva na temelju članka 28. stavka 2. te Okvirne odluke, te između njih i država članica nadležnih za izvršenje europskog uhidbenog naloga na temelju članka 1. stavka 2. Okvirne odluke. To vrijedi tim više jer bi logikom takvog tumačenja jasno došlo do posljedice da bi svaka država članica koja izvršava europski uhidbeni nalog protiv određene osobe trebala dati pristanak u slučaju njezine naknadne predaje.
- 59 U okolnostima kakve su u predmetu u glavnom postupku nije isključeno da bi druga država članica izvršenja, koja mora dati svoj pristanak na naknadnu predaju na temelju članka 28. stavka 2. Okvirne odluke te treća država članica izvršenja, koja je nadležna za izvršenje predaje na temelju članka 1. stavka 2. te Okvirne odluke, mogle donijeti različite odluke o istoj predaji, te se ta predaja više ne bi mogla izvršiti. Međutim, takva je mogućnost svojstvena sustavu uspostavljenom na temelju članka 28. stavka 2. Okvirne odluke jer se tom odredbom u načelu zahtijeva sporazum između dvije države članice o naknadnoj predaji u pogledu djela počinjenog prije posljednje predaje.
- 60 Istina je da bi traženje pristanka samo od prve države članice izvršenja također moglo doprinijeti postizanju cilja jednostavnosti i brzine koji je predviđen Okvirnom odlukom, tim više jer bi suglasnost za naknadnu predaju iste osobe trebala dati ista država članica, bez obzira na broj uzastopnih predaja.
- 61 Međutim, kako je navela Komisija, u predmetu o kakvom se radi u glavnom postupku, izravan i neposredan odnos između druge i treće države članice izvršenja je takav da olakšava pravosudnu suradnju između te dvije države članice.

- 62 Iz navedenog proizlazi da tumačenje prema kojem se pojam „države članice izvršenja” odnosi samo na državu članicu koja je izvršila posljednju predaju dotične osobe, jača sustav predaje uspostavljen Okvirnom odlukom u korist područja slobode, sigurnosti i pravde, u skladu s uzajamnim povjerenjem koje mora postojati među državama članicama. Ograničavanjem slučajeva u kojima pravosudna tijela izvršenja država članica uključenih u uzastopne predaje iste osobe mogu odbiti dati suglasnost za izvršenje europskog uhidbenog naloga, vodi tome da takvo tumačenje samo olakšava predaju traženih osoba u skladu s načelom uzajamnog priznavanja iz članka 1. stavka 2. Okvirne odluke, koje je temeljno pravilo uvedeno tom odlukom (vidjeti u tom smislu gore navedenu presudu Wolzenburg, t. 58. i 59.).
- 63 Vlada Finske tvrdi da takvo tumačenje može ugroziti postizanje cilja iz članka 28. stavka 2. Okvirne odluke da se zaštiti suverenost države članice koja je predala osobu te da se zajamči da se tu osobu nakon njezine predaje neće kazneno goniti, da je se neće osuditi ili naknadno predati drugoj državi članici za djela koja su se dogodila prije prve predaje i na kojima se ta predaja nije temeljila.
- 64 U tom pogledu valja podsjetiti da se načelom uzajamnog priznavanja ne utvrđuje apsolutna obveza izvršenja europskog uhidbenog naloga. Kao što proizlazi iz točke 55. ove presude, sustav uspostavljen Okvirnom odlukom, kakav je između ostalog razvidan iz njezinih članaka 3. do 5., ostavlja državama članicama mogućnost da u posebnim okolnostima nadležnim pravosudnim tijelima dozvole odbiti izvršenje takve predaje (vidjeti u tom smislu presudu od 21. listopada 2010., B., C-306/09, Zb., str. I-10341, t. 50. i 51.).
- 65 Članak 28. stavak 2. Okvirne odluke treba tumačiti u istom kontekstu. Iako je iz članka 28. stavka 3. Okvirne odluke razvidno da pravosudna tijela izvršenja u načelu moraju dati svoj pristanak na naknadnu predaju, ona su ovlaštena na temelju članka 28. stavka 3. podstavka 1. točke (d) da odbiju dati pristanak na naknadnu predaju zbog razloga iz članaka 3. i 4. te Okvirne odluke. Nadalje, drugim podstavkom članka 28. stavka 3. predviđeno je da država članica koja izdaje uhidbeni nalog mora pravosudnom tijelu izvršenja pružiti jamstva propisana člankom 5. te Okvirne odluke.
- 66 Međutim, tumačenje pojma „države članice izvršenja”, koje proizlazi iz ove presude, ne ugrožava nadležnost prve države članice izvršenja na temelju članka 28. stavka 2. Okvirne odluke. Pri izvršenju prvog europskog uhidbenog naloga, kao i pri zahtjevu za suglasnost za izvršenje drugog europskog uhidbenog naloga, ta prva država članica izvršenja može se, u skladu s člankom 28. stavkom 3. Okvirne odluke, pozvati na odredbe njezinih članaka od 3. do 5. Međutim, u glavnom postupku je prilikom prve i druge predaje dotične osobe država članica izvršenja dala pristanak na izvršenje predmetnog europskog uhidbenog naloga, bez pozivanja na neku od tih odredaba.
- 67 Nije moguće isključiti da se na jednu ili više odredbi iz članaka od 3. do 5. Okvirne odluke zbog stvarnih ili pravnih okolnosti povezanih s izdavanjem europskog uhidbenog naloga, na temelju kojeg je potrebno izvršiti treću predaju, može pozivati prvi puta tek prilikom treće predaje.
- 68 U tom se slučaju, s obzirom na visoku razinu povjerenja među državama članicama na kojem se temelji Okvirna odluka, u načelu druga i treća država članica izvršenja trebaju po mogućnosti oslanjati na jednu od odredaba iz navedenih članaka od 3. do 5.,

ako su ispunjeni uvjeti za primjenu koji su u njima navedeni u pogledu osobe na koju se odnosi naknadna predaja.

- 69 Međutim, vlade Finske i Francuske smatraju da se takvim tumačenjem ne uzima u obzir činjenica da se na neke razloge neizvršavanja europskog uhidbenog naloga ne mogu pozivati sve države članice izvršenja. U predmetu kakav je u glavnom postupku, ako se ne traži pristanak prve države članice izvršenja, toj se državi članici oduzima mogućnost da se u korist osobe koja je njezin državljanin ili rezident pozove na članak 4. stavak 6. i članak 5. stavak 3. Okvirne odluke. Međutim, na te se odredbe u korist te osobe ne mogu pozivati ni prva ni druga država članica.
- 70 Valja podsjetiti da članak 4. stavak 6. i članak 5. stavak 3. Okvirne odluke dozvoljavaju pravosudnom tijelu izvršenja da, prvo, ako je protiv dotične osobe europski uhidbeni nalog izdan radi izvršenja kazne zatvora te ako se ta „osoba nalazi, boravi, u državi članici izvršenja ili je njezin državljanin”, odbije izvršenje naloga, pri čemu se ta država obvezuje izvršiti kaznu u skladu sa svojim nacionalnim pravom te, drugo, ako se na tu osobu odnosi europski uhidbeni nalog izdan radi kaznenog progona, a ta je osoba „državljanin ili ima boravište u državi članici izvršenja”, izvršiti predaju pod uvjetom da se ta osoba vrati državi članici izvršenja kako bi odslužila zatvorsku kaznu koju joj je odredila država članica koja je izdala uhidbeni nalog. Cilj je tih odredaba prvenstveno omogućiti pravosudnom tijelu izvršenja da prida posebnu važnost povećanju mogućnosti tražene osobe da se ponovno uključi u društvo nakon izdržavanja zatvorske kazne koja joj je određena (vidjeti gore navedene presude Kozłowski, t. 45.; Wolzenburg, t. 62. i 67., i B., t. 52.).
- 71 Prema tumačenju koje proizlazi iz ove presude, druga država članica izvršenja, ništa više nego treća država članica izvršenja, ne može se u glavnom postupku pozvati na ove odredbe kako bi na temelju članka 28. stavka 3. točke (d) Okvirne odluke pobila naknadnu predaju tražene osobe jer ta osoba nije ni državljanin ni rezident tih država članica, niti se nalazi na njihovom državnom području, ali je državljanin i rezident prve države članice izvršenja.
- 72 Međutim, ta činjenica ne može utjecati na tumačenje članka 28. stavka 2. Okvirne odluke jer se tom odredbom, u mjeri u kojoj zahtijeva pristanak države članice izvršenja na naknadnu predaju, utvrđuje opće pravilo koje se primjenjuje bez obzira na posebnosti pojedinog predmeta.
- 73 U Europskoj uniji, koja se temelji na načelu slobodnog kretanja osoba, a na temelju kojeg se u članku 21. stavku 1. UFEU-a priznaje pravo svakom građaninu na kretanje i slobodno nastanjivanje unutar državnog područja države članice koja nije država čija je ta osoba državljanin ili rezident, ne može se pretpostaviti da nužno u svakom slučaju mora postojati posebna povezanost između prve države članice izvršenja i tražene osobe, koja može biti državljanin i/ili rezident druge ili treće države članice izvršenja, ili čak neke druge države članice koja nije bila uključena u lanac europskih uhidbenih naloga izdanih protiv te osobe. Tražena osoba bi se tako mogla privremeno naći na državnom području države članice izvršenja, a da s njom nema posebnu povezanost kojom bi dokazala bilo kakav stupanj integracije u društvo te države (vidjeti gore navedenu presudu Kozłowski, t. 36., 37., 48. i 53.).

- 74 Zahtijevanje suglasnosti od prve države članice izvršenja u svakom od tih slučajeva toj državi članici ne bi omogućilo da se pozove na članak 4. stavak 6. i članak 5. stavak 3. Okvirne odluke. Iz toga proizlazi da je u tekstu tih odredaba prisutna činjenica da će traženoj osobi možda biti onemogućeno da odsluži svoju kaznu zatvora u državi članici čiji je ona državljanin ili rezident, odnosno u kojoj boravi.
- 75 Štoviše, valja podsjetiti da, kada je tražena osoba u predmetu kakav je onaj u glavnom postupku, državljanin ili rezident prve države članice izvršenja, ta se država članica može pozvati na članak 4. stavak 6. i članak 5. stavak 3. Okvirne odluke kada odlučuje hoće li osobu predati na prvi ili drugi zahtjev. U tom slučaju, dotična osoba mora, ovisno o slučaju, ostati u prvoj državi članici izvršenja ili biti vraćena natrag toj državi u skladu s uvjetom iz članka 5. stavka 3. Okvirne odluke, ili ostati u drugoj državi članici izvršenja.
- 76 Konačno, u pogledu argumenta vlada Finske i Francuske koji je istaknut na raspravi, a prema kojem su pravila utvrđena u člancima 27. i 28. Okvirne odluke od suštinske važnosti – kako pokazuje činjenica da te odredbe nisu bile u prvotnom prijedlogu Komisije (Prijedlog Okvirne odluke Vijeća o europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (COM (2001) 522 final/2)) i sadržaj prvog stavka tih članaka, koji propisuje da čak ako su države članice prvotno odustale od tih pravila, pravosudna tijela izvršenja u svojim odlukama o predaji mogu tvrditi drugačije – on ne može dovesti u pitanje prethodnu analizu.
- 77 Kako je navedeno u točkama 64. do 65. ove presude, ako se navedenim člancima 27. i 28. državama članicama daju točno određene ovlasti u izvršenju europskog uhidbenog naloga, te se odredbe, ako se njima utvrđuju pravila koja odstupaju od načela uzajamnog priznavanja iz članka 1. stavka 2. te Okvirne odluke, ne mogu tumačiti na način koji bi onemogućio cilj koji se želi postići tom Okvirnom odlukom, a to je olakšavanje i ubrzanje predaja između pravosudnih tijela država članica uzimajući u obzir uzajamno povjerenje koje među njima mora postojati. U tom smislu valja naglasiti da, kako proizlazi iz članka 28. stavka 3. Okvirne odluke, pravosudna tijela izvršenja u pravilu moraju dati pristanak na naknadno izručenje. Ta tijela mogu odnosno moraju odbiti takav pristanak, ovisno o slučaju, samo ako su ispunjeni uvjeti iz članka 3. do 5. Okvirne odluke.
- 78 Nadalje, pristanak države članice izvršenja koji se zahtijeva člankom 28. stavkom 2. Okvirne odluke ne može imati važnost koju mu vlade Finske i Francuske žele pridati jer, na temelju članka 28. stavka 2. točke (a) Okvirne odluke, sam izričit pristanak dotične osobe na naknadnu predaju dovoljan je za oslobođenje od obveze dobivanja pristanka države članice izvršenja.
- 79 Iz toga proizlazi da u predmetu kao što je ovaj u glavnom postupku pristanak na predaju osobe u situaciji u kojoj se nalazi M. West, koja se zahtijeva člankom 28. stavkom 2. Okvirne odluke, treba dati samo druga država članica izvršenja, tj. Mađarska. U ovom je slučaju taj pristanak zatražila i dobila treća država članica izvršenja, zato pravosudna tijela te države moraju dotičnu osobu predati, osim ako ta tijela smatraju potrebnim pozvati se na jednu od odredaba iz članka od 3. do 5. Okvirne odluke, što moraju procijeniti s obzirom na okolnosti glavnog postupka.

- 80 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na postavljeno pitanje valja odgovoriti da članak 28. stavak 2. Okvirne odluke treba tumačiti tako da, ako je u skladu s uzastopnim europskim uhidbenim nalogima osoba predana među državama članicama više od jedanput, za naknadnu predaju te osobe državi članici koja nije država članica koja je tu osobu posljednja predala zahtijeva se pristanak samo države članice koja je posljednja izvršila predaju.

Troškovi

- 81 Budući da ovaj postupak ima značaj pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (drugo vijeće) odlučuje:

Članak 28. stavak 2. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299/PUP od 26. veljače 2009., treba tumačiti tako da, ako je u skladu s uzastopnim europskim uhidbenim nalogima osoba predana među državama članicama više od jedanput, za naknadnu predaju te osobe državi članici koja nije država članica koja je tu osobu posljednja predala, zahtijeva se pristanak samo države članice koja je posljednja izvršila predaju.

[Potpisi]

* Jezik postupka: finski